

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2825/2023
11.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милић Милић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Шумадија“ из Крагујевца, ради утврђења ништавости анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 95/22 од 08.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 11.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 95/22 од 08.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 95/22 од 08.11.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу П1 1350/20 од 26.01.2022. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба као неблаговремена. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж1 95/22 од 08.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепено решење у ставу првом изреке, потврђено.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију, с позивом на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одредбом члана 420. став 6. Закона о парничном поступку је предвиђено да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Побијано решење, донето у складу са одредбом члана 294. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку, засновано је на утврђењу суда да је тужилац покренуо парницу за утврђење ништавости закљученог анекса уговора о раду између странака након истека преклузивног рока од 60 дана прописаног одредбом члана 195. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 95/18). Питање уредности и начина евидентирања анекса уговора о раду од стране послодавца, које се по наводу ревизије појављује као претходно питање за могућност правилног рачунања преклузивног рока за судску заштиту је чињенично питање, а у конкретном случају битне чињенице су утврђене на основу навода тужбе и изјаве тужиоца. Институт посебне ревизије резервисан је за питања примене материјалног права, па како из навода ревизије не произилази да постоји спорно правно питање које би налагало потребу одлучивања о ревизији као посебној, одлука у ставу првом изреке, донета је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по одредби члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Законом о парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (члан 420. став 1.), те да ревизија против таквог решења није дозвољена у споровима у којима она не би била дозвољена против правноснажне пресуде (члан 420. став 2.).

У парницама из радних односа, ревизија је увек дозвољена по одредби члана 441. ЗПП у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У имовинскоправним споровима за дозвољеност ревизије меродаван је режим из члана 403. став 3. тог закона, док у осталим случајевима када се захтев односи на неновчано потраживање ревизија није дозвољена.

Парница је покренута тужбом поднетом суду дана 15.12.2020. године, тужбеним захтевом се тражи утврђење ништавости одредбе закљученог анекса уговора о раду и распоређивање тужиоца на послове у складу са одредбама Правилника о систематизацији послова туженог, а суд је на рочишту од 14.06.2021. године утврдио да је вредност предмета спора непроцењива.

Пошто је врста предметног спора ван случајева у којима је предвиђена могућност изјављивања ревизије у радном спору, одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**